

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 4 lutego 2021 r. – Pilatus Bank plc / Europejski Bank Centralny

(Sprawa C-701/19 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Odwołanie oczywiście bezzasadne – Polityka gospodarcza i pieniężna – Nadzór ostrożnościowy nad instytucjami kredytowymi – Środki zawieszające podjęte przez krajowy organ nadzoru – Wyznaczenie osoby do kontaktów – Warunkowa komunikacja z Europejskim Bankiem Centralnym (EBC) – Cofnięcie zezwolenia przed złożeniem skargi – Skarga o stwierdzenie nieważności – Niedopuszczalność – Brak wyjaśnienia w sposób dostatecznie jasny i szczegółowy zarzutów podniesionych przed Sądem – Brak wykazania interesu prawnego – Błędna kwalifikacja aktu przygotowawczego – Zmiana uzasadnienia]

(2021/C 182/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Pilatus Bank plc (przedstawiciele: początkowo O.H. Behrends i M. Kirchner, Rechtsanwälte, następnie O.H. Behrends)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Centralny (przedstawiciele: E. Yoo, M. Anastasiou i A. Karpf, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Pilatus Bank plc zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 406 z 2.12.2019.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 11 lutego 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Belgia) – T.H.C. / Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Sprawa C-755/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Wspólne procedury udzielania i cofania ochrony międzynarodowej – Dyrektywa 2013/32/UE – Artykuł 46 – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 47 – Prawo do skutecznego środka prawnego – Odwołanie od decyzji odrzucającej jako niedopuszczalny kolejny wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej – Termin do wniesienia odwołania – Zatrzymanie]

(2021/C 182/31)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: T.H.C.

Strona przeciwna: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Sentencja

Artykuł 46 dyrektywy 2013/32/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które – w sytuacji, gdy dany wnioskodawca został zatrzymany – poddaje odwołanie od decyzji stwierdzającej niedopuszczalność kolejnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej pięciodniowemu zawitemu terminowi obejmującemu święta i dni wolne od pracy, pod warunkiem, po pierwsze, że przestrzegana jest zasada równoważności, oraz po drugie, że rzeczywisty dostęp do gwarancji proceduralnych przyznanych przez prawo Unii wnioskodawcom ubiegającym się o ochronę międzynarodową jest zapewniony w tym terminie.

Do sądu odsyłającego należy ustalenie, czy uregulowanie krajowe rozpatrywane w postępowaniu głównym spełnia te wymogi.

(¹) Dz.U. C 423 z 16.12.2019.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 4 lutego 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Barcelona – Hiszpania) – CDT, SA / MIMR, HRMM

(Sprawa C-321/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Ochrona konsumentów – Skutki w czasie wyroku – Dyrektywa 93/13/EWG – Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich – Uprawnienia sądu krajowego orzekającego w przedmiocie warunku uznanego za „nieuczciwy” – Klauzula natychmiastowej wymagalności – Usunięcie części nieuczciwego warunku umowy – Zasada pewności prawa – Obowiązek wykładni zgodnej]

(2021/C 182/32)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca apelację: CDT, SA

Druga strona postępowania: MIMR, HRMM

Sentencja

- 1) Prawo Unii, a w szczególności zasadę pewności prawa, należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ono na przeszkodzie temu, aby sąd krajowy odstąpił od zastosowania przepisu prawa krajowego pozwalającego mu na zmianę treści nieuczciwego warunku umowy zawartej między przedsiębiorcą a konsumentem, w sytuacji gdy ów przepis, który został uznany za sprzeczny z art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich na mocy wyroku z dnia 14 czerwca 2012 r., Banco Español de Crédito (C-618/10, EU:C:2012:349), w chwili zawarcia umowy nie został jeszcze zmieniony przez ustawodawcę stosownie do treści tego wyroku.
- 2) Zasadę pewności prawa należy interpretować w ten sposób, że nie pozwala ona sądowi krajowemu, który stwierdził nieuczciwy charakter warunku umowy w rozumieniu art. 3 dyrektywy 93/13, na zmianę treści tego warunku, wobec czego sąd ten jest zobowiązany do odstąpienia od jego zastosowania. Jednakże art. 6 i 7 tej dyrektywy nie stoją na przeszkodzie temu, aby sąd krajowy zastąpił taki warunek przepisem prawa krajowego o charakterze dyspozytywnym, jeżeli w wypadku usunięcia takiego warunku dana umowa pożyczki nie może dalej obowiązywać, a unieważnienie całej umowy naraziłoby konsumenta na szczególnie szkodliwe konsekwencje, czego ustalenie jest zadaniem sądu krajowego.

(¹) Dz.U. C 359 z 26.10.2020.